

EVA OLMEROVÁ BYLA JENOM JEDNA

Ač je sem tam přirovnávána k velkým zjevům světového zpěvu a ač je občas některá z našich zpěvaček přirovnávána k ní, byla Eva Olmerová zcela specifická, ojedinělá a nenapodobitelná. Bez nadšázký se o ní dá říci, že byla zpěvačkou světových kvalit. Osud však určil, že prakticky nevytáhla paty z československého pěveckého rybníčku. Pravda, nabídky měla, ale částečně vinou tehdejšího vládnoucího režimu, částečně vinou svého specifického života nebyly naplněny. Přitom by úspěch zcela jistě měla. Měla hlas, jaký se rodí jednou za sto let a jazzové cítění, které jí mohl kdekdo závidět. Sama přitom nesla dost nelibě svoje zařazení do škatulky jazzových zpěvaček. Oprávněně se pokládala za umělkyni univerzální – a mnohokrát to potvrdila, ať už zpívala country, soul, gospel či pop. Z každé její písničce sálalo jakési nedefinovatelné teplo, když zpívala, člověk cítil její rozdávající se srdce.

Pravda, mnoho historek koluje o jejím divokém způsobu života; už méně se rozebírají jeho možné příčiny a počátky. Eva Olmerová se zřejmě stala obětí omezeností vládců Československa a vlastního nesmyslného pronásledování. Někteří takovou zátěž unesou, Eva Olmerová, pohříchu, ne. Těžko jí to vyčítat. V této souvislosti mě napadá paralela jejího života, talentu, umu-

Foto: P. Vácha

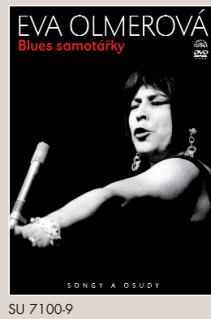
a koneckonců i smrti s další velkou umělkyní – Ester Krumbachovou. Je tu skutečně nápadná podobnost!

K odrazu první dámě československého jazzu se neustále vracíme. Naposledy to potvrdil velký koncert z cyklu Jazz na Hradě (21. ledna 2009), kde se ke své „učitelce“ přihlásilo několik našich předních jazzových zpěvaček. Neustále si můžeme připomínat pěvecké počiny Evy

Olmerové pro film (například ve snímcích Věry Chytilové), v několika snímcích si sama zahrála. Jsou tu samozřejmě i nahrávky – různé, dokazující šíři záběru velké zpěvačky, schopnost tvořit s nejrůznějšími kapelami a hudebními seskupeními či se samotným klavírem, schopnost zazpívat sólo, duet či tercet, schopnost „vyseknot“ jakýkoliv hudební žánr.

A jsou tu naštěstí i televizní a filmové záznamy Evy Olmerové. Není jich moc, ale buďme rádi za to, co zbylo. Většinu z nich nabízí nové DVD společnosti Supraphon Music **Eva Olmerová – Blues samotářky**. Najdeme tu více než dvacet písniček a také unikátní dokument přinášející vzácné záznamy, momentky a sekvence ze života zpěvačky. Můžeme si tak připomínout její názory, pohnutky k tomu, co dělala i její velké umění.

Naše populární hudba neměla (snad vyjma Marty Kubišové) takovou zpěvačku, jakou byla Eva Olmerová. Zasvěcení to vědí. Jako důkaz jeden citát, který mi mluví z duše. Pavel Smetáček na zmíněném hradním koncertu řekl: „Eva Olmerová mi v paměti zůstane jako dáma a velká zpěvačka. Ostatní vzpomínky nechám na jiných.“ Jsou to slova gentlemana o královně. top

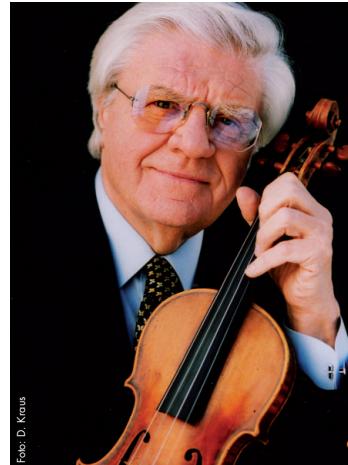
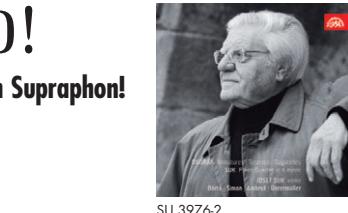
Josef Suk 80! 55 let spolupráce s vydavatelstvím Supraphon!

Houslista Josef Suk letos oslaví hned dvě významná jubilea. V těchto dnech uplynulo 55 let od první nahrávky, kterou legendární houslový virtuos pro Supraphon nahrál. A své osmdesátiny oslaví 8. srpna.

V archivu vydavatelství Supraphon Music je celkem 410 nahrávek s Josefem Sukem, což je úžasných 6259 minut hudby!

První nahrávka Josefa Suka pro Supraphon je Intermezzo pitoresque od skladatele Jaroslava Kociana a ta nejnovější, která právě vychází na CD, byla nahrána před Vánoci loňského roku.

Nové album s hudbou A. Dvořáka a J. Suka představí Supraphon Music médiem v úterý 24. 2. v Hotelu Amarilis (Štepánská 18, Praha 1 – od 16:00 hodin). Zde také bude Josef Sukovi předána Jubilejní platinová deska za významný vklad do umělecké kvality značky Supraphon.

Pavel Haas Quartet slaví další triumf!

Na 43. ročníku mezinárodního hudebního veletrhu v Cannes MIDEM (v kategorii komorní hudby) získal Pavel Haas Quartet ocenění Classical Award 2009. O udělení ocenění rozhodovalo 16 odborných porotců z předních hudebních periodik z celého světa. Za své druhé album bylo už na podzim kvarteto nominováno na prestižní cenu anglického hudebního magazínu Gramophone.

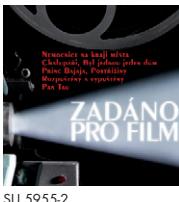
Zadáno pro film

Ačkoliv je běžné, že s téměř každou premiérou nového filmu vychází současně i soundtrack, tak u výběru s filmovou (nebo televizní) hudbou českých autorů, to není tak obvyklé.

Supraphon přichází v těchto dnech s novou komplikací nahrávek Filmoveho symfonického orchestru (FYSIO) – CD „Zadáno pro film“.

Nezastupitelná součást filmu – hudba si již v roce 1943 vynutila založení samostatného filmového tělesa. U zrodu orchestru stáli dirigenti Dr. Václav Smetáček, Jindřich Benbeníček a další. Po roce 1945 se z původního Pražského filmového orchestru stává orchestr na symfonickém základě a od této doby se datuje i název Filmový symfonický orchestr. CD „Zadáno pro film“ uvádí opravdu širokou nabídku české filmové hudby.

Svěží, melodickou kompozici Václava Trojana – úryvek z dnes již klasické pohádky o Princi Bajabovi. Mnozí pamětníci si vzpomenou na lyrickou pasáž ze Strakonického dedáka skladatele Jana Seidla. Hudba

SU 5955-2

k Stříbrnému větru Jiřího Srnky je velmi známá, dodnes silně působí svou citovostí a českou lyričností.

Klasikem české filmové a televizní hudby je bezesporu Zdeněk Liška, který je na tomto výběru zastoupený hudbou z televizních seriálů Muž na radnici, 30. případů majora Zemana a filmu Z Argentiny do Mexika.

Široký autorský záběr Luboše Fišera naznačuje v tento výběr: od téměř lidové „Když máš v chalupě orchestron“ po hluboce emocionální úvodní hudbu k televiznímu zpracování Babičky režiséra Antonína Moskalyka.

Hudební filmová a televizní mozaika by nebyla úplná bez Jana Klusáka (Nemocnice na kraji města), dvojice Jiří Bažant a Jiří Malásek (Pan Tau, Dobrá voda, Odvážná slečna), Petry Skoumalové (Rozpuštěný a vypuštěný).

AUDIOKNIHY V SUPRAPHONU

Od svého vzniku vydával Supraphon na zvukových nosičích záznamy četby z knih. Tento žánr tvořil pravidelně téměř polovinu titulů v kategorii mluveného slova (dalšími útvary byly např. divadelní a rozhlasové hry, pásmo, humorné výstupy, skeče a pohádky z večerníčků). Že jde o četbu z knih, nebylo dosud na obalech LP a CD zvláště vyznačeno. Počátkem roku 2009 se Supraphon rozhodl usnadnit posluchači orientaci v množství zvukových nahrávek a vytvořil edici, jejíž tituly budou vycházet ve speciálních papírových obalech s logem AUDIOKNIHA, doprovázejícím každé takové vydání. Prvními, nově realizovanými tituly edice jsou pohádky Ivana Martina Jirouse, čtené Áriou Geislerovou (Povídá šmudle ťululum) a Povídky Zdeňka Svěráka, čtené autorem, Danou Kolářovou a Libuší Šafránkovou. Pro jarní vydání se také připravují Pohádky z Valašského království Jana Skácela, čtené Bolkem Polívkou. Z bohatého archivu Supraphonu byly do edice zařazeny nahrávky příběhů z Boccaccio Dekameronu, čtené Milošem Kopeckým, Muži v ofsaďdu Karla Poláčka v interpretaci Vlastimila Brodského a v autorově podání Jak se dělá chalupa Františka Nepila.

SU 5927-2

SU 5940-2

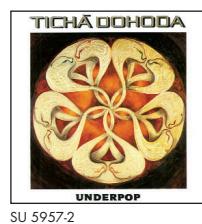

SU 5941-2

TICHÁ DOHODA UNDERPOP RECYCLED 2009

Základní kámen českého kytarového popu

Album skupiny Tichá dohoda UNDERPOP bylo v roce 1992 přelomem v porevoluční historii české rockové a populární hudby. Položilo totiž základ modernímu kytarovému písničkovému mainstreamu, jaký dnes běžně známe v podání Anety Langerové, Anny K., Chinaski, Michala Hrůzy, Vyspané Fixy, ale také slovenských zpěvaček Jany Kirschner, Zuzany Smatanové či skupiny Peha.

SU 5957-2

Tichá dohoda

Foto: archiv Dany Šustek

Blanka Šrúmová

CD se stalo kultovní deskou porevoluční generace středo- a vysokoškoláků, kteří tvořili prvotní gró fanoušků skupiny. Skladby Má duše se vznáší, Kotva a Kříž, Marioneta či Peklo a ráj úspěšně pronikly do českého éteru a držely u nás krok s tehdejší světovou populovou špicí.

Písničky z Underpopu si dodnes zachovaly svoji sílu i lehkost a ztratily příznak dobové dráždivosti. Čas totiž ukázal, že se prosadily právě tím, co je naprostě normální – chytlavou melodií, silným nápadem a inteligentním textem. Fakt, že obstojí i dnes je toho jasným důkazem.

Album UNDERPOP Recycled 2009 bylo remasterováno z originálních pásů a DAT kazety.

Kromě 11 základních albových skladeb byla reedice doplněna o 4 bonusy: dva editované singlové remixy, jednu dosud nevydanou skladbu a live píseň Gloria. Byl také zásadně přepracován a doplněn obal, zachycující kapelu v době vzniku alba.

Unikátně byla k reedici zřízena informační prezentace na Myspace www.myspace.com/underpopcz, která obsahuje jak některé skladby z alba, jejich živé verze, tak videa, vztahující se k albu a letům 1992–93.

kd

...a dnes 2Wings

JUBILEUM BOHUSLAVA MARTINŮ

Bohuslav Martinů (1890–1959) nebyl ve své zemi „prorokem“ a zvláště na sklonku jeho života a po skladatelově smrti, kdy jej režim označil za nežádoucího, dařilo se provozování jeho děl prosazovat jen velmi sporadicky a s velkým nasazením. O to větší úkol leží na dnešních vydavatelstvích a hudebnících, aby se Martinů nadčasovému dílu alespoň dnes dostalo pozornosti a kontextu, který si zaslouží. Tento a příští rok se k tomu velmi nabízejí vzhledem k oslavám 50. výročí úmrtí (2009) a 120. výročí narození skladatele. Supraphon Music se však snaží uvádět skladby Martinů do života dlouhodobě a soustavně.

Již v uplynulém roce se tak do světa rozběhlo několik nových nahrávek i znovu vydaných a moderně přebalených titulů z archivu. Karel Košík natočil Martinů okouzlující klavírní miniatury pod názvem *Jeux* (Hry) a některé z nich zaznívají na tomto CD vůbec poprvé. Protagonistou unikátní nové nahrávky **komorních skladeb pro violu** je Alexander Besa ve společnosti dalších vynikajících českých muzikantů (Bohuslav Matoušek, Ludmila Peterková, Jiří Bárta, Jana Boušková ad.). Jméno houslisty Bohuslava Matouška (a s ním klavíristy Petra Adamce) je pak spojeno také s reedicí kompletních skladeb pro housle a klavír – nahrávky, která byla v roce 2001 oceněna prestižní Cannes Classical Award. Ve světě komorní hudby je třeba zmínit ještě dvojici mladých interpretů; violoncellista Tomáš Jamník se tvorbě Martinů věnuje s láskou a zaujetím, což vyústilo v neopakovatelnou atmosféru nahrávky druhé a třetí **violoncellové sonáty** na Jamníkově debutu a druhém CD u Supraphonu. Jeho partner u klavíru, Ivo Kahánek, se stejným zaujetím natočil Martinů klavírní Sonátu v kontextu Janáčka a Kabeláče. Kahánkův i Jam-

níkův debut teď po zásluze slaví úspěchy v recenzích rubrikách mezinárodních hudebních časopisů (oba mj. získaly nejvyšší hodnocení 10/10 v Classics Today).

Kompletní nová nahrávka **Martinů symfonií** se SOČRem a dirigentem Vladimírem Válkem získala označení Excepcional ve španělském časopise Scherzo a jiným pohledem doplnila v katalogu Supraphonu starší Neumannův komplet s Českou filharmonií. V oblasti orchestrální a vokálně-instrumentální tvorby pak v minulém roce Supraphon oživil několik nahrávek z archivu: Bělohlávkovo nastudování písňových cyklů *Nippornari a Kouzelné noci* (s Dagmar Peckovou a Lubicou Rybářskou) vyšlo společně s kantátou **Česká rapsodie** (Ivan Kusnjer). Průzračná nahrávka Martinů **Sinfonietty La Jolla, Toccata e due canzoni a Concerta grossa** s Pražským komorním orchestrem pod vedením Ondřeje Kukala doplňuje katalog o těchto několik děl pro malý a komorní orchestr.

V tomto roce pak vydáním CD vyvrcholí mimořádná událost; 11.–12. prosince 2008 bylo posluchači naplněné Rudolfinum svědkem světové premiéry **Tří fragmentů z opery** Juliette Bohuslava Martinů. Významu události odpovídalo i skvostné obsazení – Magdalena Kožená v roli Julietty, australský tenor Steve Davislim v roli Michela a Česká filharmonie pod taktovkou Sira Charlese Mackerrase. Záznam z tohoto jedinečného koncertu doplněný o Orchestrální suitu ze stejnějmenné opery vydá Supraphon

M. Kožená a Ch. Mackerras v Rudolfinu

Foto: Z. Chrapk

v květnu t. r. I na dalších nových nahrávkách bude mít Martinů nezastupitelné místo. Na připravovaném titulu Jiřího Bártu a PKF vedené Jakubem Hrušou se Martinů **první violoncellový koncert** setká mj. s Capricciem skladateleva žáka Jana Nováka. Také hornista Radek Babořák se svým ansámblem zařadil na svůj připravovaný titul v zajímavé dramaturgické kombinaci dvě Martinův skladby (**Serenádu č. 1** pro klarinet, lesní roh, troje housle a violu a kvartet pro klarinet, lesní roh, violoncello a malý bubínek).

V katalogu největšího českého vydavatelství nemůže chybět **Otvírá-**

ní studánek, Hora tří světel, oba houslové koncerty či **Rapsodie-koncert pro violu** (Josef Suk, ČF, V. Neumann). Také tyto a několik dalších nahrávek ze supraphonského archivu se již objevily nebo čekají na své vydání v průběhu těchto dvou let. Aby si pak milovníci Martinů mohli vybrat z jeho nepreberného díla, připravujeme pro ně přehledný katalog všech supraphonských nahrávek, které jsou v aktuálním katalogu nebo budou vydány v průběhu tohoto roku. Tam si jistě každý milovník tohoto výjimečného skladatele přijde na své.

Mv

SU 3947-2

SU 3945-2

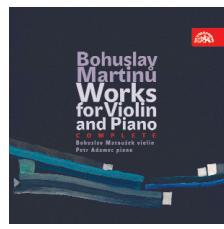
SU 3967-2

SU 3958-2

SU 3956-2

SU 3950-2

SU 3952-2

Otzáka pro Adélu Pollertovou

představitelku titulní role baletu Zlatovlásky, které právě vychází na DVD Supraphonu.

Poslední rolí, ve které vás diváci mohli vidět, je Zlatovlásky ve stejnojmenném baletu pro děti. Patří k vašim oblíbeným?

Zlatovlásky byla vždycky můj sen, ale myslela jsem si, že ji nikdy tančit nebudu, protože Zlatovlásku jako klasický balet nikdo nenapsal. A to o větší radost jsem měla, když tady to představení vzniklo a já byla obsazena do hlavní role. Zlatovlásky byla asi mým osudem. Když mi bylo asi pět let, tak moje maminka pracovala na Učilišti spojů, kde pracoval i pan Vladimír Franz, skladatel hudby pro Zlatovlásku. Občas mě hľadal a já jsem mu těmi jeho drahými temperami namalovala Zlatovlásku. Byl to příšerný obraz, ale jemu se tak líbil, že ho vystavil na své vernisáži ve Valdštejnské zahradě. Tehdy jsem také začínala s gymnastikou a potřebovala jsem hudbu na jednu sestavu. Maminka Vladimíra poprosila, jestli by mi ji nenapsal. On se akorát usmál a řekl: „Nebudu mrhat svým talentem na nějakou minutu deset. Radši té vaší Adélce jednou napišu balet. A zrovna třeba Zlatovlásku, když mi ji tak přkně namalovala.“

Foto: Radovan Šibík